

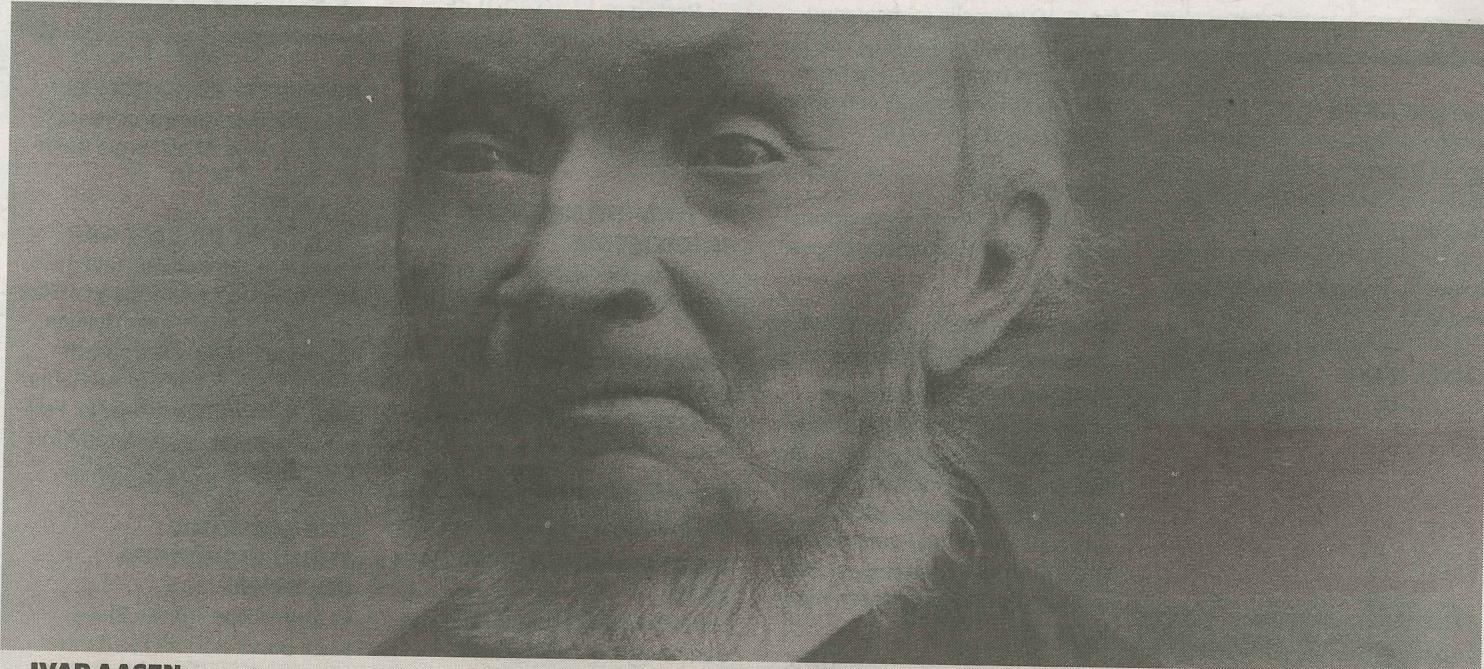
Torsdag satt jeg på Hamar Stasjon og vente på et formiddagstog. En litt stresset Svein Frydenlund, leder av Hamarregionen Utvikling, skjente inn. «Skal møte en stor delegasjon fra Fredrikstad kommune» forklarte han andpussten. «Før reiste folk til Drammen for å lære om byutvikling, nå kommer alle til Hamar» smilte han og tok av retning plattform 3 og ankommende besøkende fra Østfold. Det er ikke bare norske kommuner som har registrert at det har

blitt arbeidet systematisk gjennom 10 år for å gjøre Hamar bedre. Vår kommune fikk statens Bymiljøpris 2013 for, som det blant annet het i juryens begrunnelse, «.. sin brede satsing som attraktivt regionsenter..i en åpen og offensiv prosess i forhold til byens beboere». AP-veteran Andor Normann fortsetter i HA sist fredag sitt frådende korstog mot BBL og hans hatobjekt nr. 1 - Einar Busterud. Denne gang blant annet med påstanden om at BBL ikke hadde noe

program i de tolv årene - etter Normanns mening kølsvarte år - BBL hadde politisk styring i Hamar, med en uansvarlig Busterud i ordførerstolen.

Hamar har altså blitt et valfartsted for folk som ønsker å lære om byutvikling. Hamar ble Norgesmester i byplanlegging i 2013. Ikke verst det, Normann, for en politisk bevegelse som aldri hadde en plan.

Tor Inge Martinsen, BBL

IVAR AASEN:

FOTO: SCANPIX

Språkåret - Aasen i Hedmark

Jens Haugan
Hamar

Ein høyrer ofte påstanden om at Ivar Aasen ikkje brydde seg om Austlandet og austlandsmåla. Det finst òg dei som hardnakka påstår at Ivar Aasen ikkje har vore innom Hedmark i det heile.

Sanninga er at Ivar Aasen var innom Hedmark fire gonger på innsamlingsferdene sine. Uansett kva ein måtte meine om arbeidet til Ivar Aasen, bør ein innimellom kanskje reflektere litt over kor mykje og kor langt Ivar Aasen faktisk reiste gjennom meir eller mindre heile landet, og at det ikkje var snakk om buss, tog eller fly. Ivar Aasen gjekk for det meste til fots, og det fanst nok ikkje mange - om nokon - på 1800-talet som har sett - og høyrt - så mykje av Noreg, som nettopp Ivar Aasen.

11. september 1847 kom Ivar Aasen fra «Hov til Oos i Tolgen», som han sjølv skrev i dagboka si. Det gjekk sakte, og Aasen hadde god tid til refleksjon. 12.

september gjekk det vidare fra «Oos til Enge i Tyldalen», og han hadde «Gode Veie og godt Veir. Agre og Kornavl træffes ikkje før i Tønset, som er en temmelig vakker Egn.» Fra Tønsæt/Tynset hadde han litt selskap på vegen av ein Mortensen, og seinare på kvelden var han saman med svigerfaren, Peer Tangen. Det var nok éi og anna historie å høyre på desse ferdene.

Den 13. gjekk det fra «Engen til Aakre», og Ivar Aasen noterte at det var langt mellom gardane. Han må ha følt seg einsam innimellom og lurt på kva han gjorde på desse lange turane. 14. september gjekk det vidare til Storelvdaalen og seinare over Glomma i Kopangsund, «hvor man deels færger og deels kjører. Regn og Uveir.» Den 15. gjorde han seg på veg til Ophuuus og blei hos Gjæstgiveren Anders i tre dagar. Aasen noterte at han «samlet endeeel Opisyninger om Østerdalsmaalet». Han skrev også ned kjenneteikn på hus og folk.

Den 20. gjekk det vidare til Aasæt, så til

Grundsæt, Elverum, Løiten, Romedal, og den 22. september gjekk han fra Gaustad til Minne i Eidsvold. Den 24. kom han så til Kristiania. Det tok Ivar Aasen ca. ti dagar å krysse Hedmark, og dette var altså den første av fire turar han hadde gjennom dette lange fylket.

Ivar Aasen skreiv dagboka si på dansk, og paradoksal nok - vil nokon kunne seie - skreiv han også grammatikken for det nye landsmålet på dansk. Men han skreiv altså på det offisielle skriftspråket ein hadde i Noreg på den tida. Resultatet av mange år med vandring og innsamling blei eit dynamisk samspele mellom to skriftspråk som utvikla seg som nysådde frø og voks seg store og grøne og levande med mange greiner og blad.

Begge skriftspråka har endra seg svært mykje sidan Aasen si tid, men det finst ikkje éin enkeltperson som bokstavleg talt har gått så langt for å gje folket eit norsk skriftspråk. Uansett kva ein måtte meine om nynorsk, må ein kunne seie på litt ungdommeleg anglonorsk: respekt!

når Mjøsa er låg. Haakenstad og eg såg i 2011 for oss denne kulverten som ei byrjing på ei tunnelløsing under Hamar. Etter å ha tenkt på dette i to år

framtida.

4. Lokket på kulverten må ligga i nivå med dagens spor for Rørosbanen, og i passe høgde over Keiserdalsveien.

burde sporet ha kome opp på dagens nivå igjen.

7. Med ei djupare skjering under Bispebrua, vil det vera

gravast ned. Der vil det finnast massar til både nye moloar og gjestehamner, og blir det for lite, vil det i alle fall bli frigjort